

בש"פ 891/23 - מנצור עובד נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 891/23

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

המבקש: מנצור עובד

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה למתן רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בעמ"ת 39234-01-23 שניתנה ביום 17.01.2023 על ידי כבוד השופט ע' מיכלס

בשם המבקש: עו"ד אלי כהן

החלטה

1. בקשה למתן רשות לערור ב"גלגול שלישי" לפי סעיף 53(א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופט ע' מיכלס) בעמ"ת 39234-01-23 מיום 17.01.2023. בהחלטה זו, קיבל בית המשפט המחוזי ערר שהגישה המשיבה על החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה (כבוד השופט א' מלמד) במ"ת 891-10-22 מיום 15.01.2023, והורה על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

הרקע לבקשה והבקשה

2. נגד המבקש ו-16 אנשים נוספים הוגש כתב אישום הכולל 30 אישומים שונים, שב-6 מהם (אישומים 13, 16, 19, 21, 26 ו-30) מיוחס למבקש ביצוע עבירות של סחר בסם מסוכן והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה לעצור את המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.
4. ביום 23.10.2022, התקיים דיון במהלכו הסכים המבקש לקיומן של ראיות לכאורה בעניינו ולעילה למעצרו. בסוף הדיון הורה בית המשפט על הגשת תסקיר מעצר, טרם מתן החלטה סופית בעניינו של המבקש.
5. ביום 15.12.2022, הוגש תסקיר המעצר (להלן: התסקיר הראשון), בגדרו לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחרר את המבקש לחלופת מעצר, וזאת – נוכח מיקום חלופת המעצר שהוצעה, הקרובה למקום מגוריו של המבקש בו הוא מקיים לכאורה "קשרים שוליים". יחד עם זאת, צוין, כי ניתן לשקול את שחרורו תחת פיקוחן של אחיותיו במיקום אחר.
6. לאור עמדת שירות המבחן, ביום 21.12.2022, הורה בית משפט השלום (כבוד השופטת ק' וקסלר) על הגשת תסקיר מעצר משלים, ובו תיבחנה האפשרות לשחרר את המבקש לחלופת מעצר מרוחקת ממקום מגוריו, בפיקוח אחיותיו, ובכלל זאת לבחון את אפשרות מעצרו בפיקוח אלקטרוני.
7. ביום 01.01.2023 ניתן התסקיר המשלים, במסגרתו בא שירות המבחן לשחרר את המבקש לחלופת מעצר בביתה של אחת מאחיותיו ואף צוין כי "אין צורך בהמשך מעצרו [של המבקש - ח.כ.] בפיקוח אלקטרוני".
8. ביום 23.01.2023, התקיים דיון בבית משפט השלום, במהלכו בחן בית המשפט את אחיותיו של המבקש ושני מפקחים נוספים שהוצעו. בסוף הדיון, הורה בית המשפט על הגשת חוות דעת מטעם הפיקוח האלקטרוני.
9. לאחר שהתקבלה חוות הדעת, ביום 15.01.2023 הורה בית המשפט על מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני בבית אחותו. במסגרת החלטתו צוין בית המשפט את המלצת שירות המבחן ואת התרשמותו החיובית מהמפקחים שהוצעו. כן התייחס בית המשפט לעברו הפלילי של המבקש, אולם קבע כי העבירות בהן הורשע בעבר אינן רלבנטיות לעניין.
10. על החלטה זו הגישה המשיבה ערר לבית המשפט המחוזי. ביום 17.01.2023 קיבל בית המשפט המחוזי את הערר, תוך שצוין, כי "מעובדות כתב האישום עולה, הן מכמות העסקאות, משכן על פני תקופה של מספר חודשים והן מטיב המעשים המיוחסים [למבקש - ח.כ.], כי מעורבותו של [המבקש - ח.כ.] בעולם הסמים עמוקה ביותר". כן התייחס בית המשפט לעברו הפלילי של המבקש, שאולם לא כולל הרשעה בעבירות סמים, אך כן כולל הרשעות בעבירות המצביעות על אי כיבוד החוק. עוד התייחס בית המשפט לתסקיר הראשון, בו צוין כי עונשים שהושטו על המבקש בעבר לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות נוספות; וכי אף גורמי טיפול לא הצליחו למנוע הדרדרות חוזרת במצבו. לבסוף צוין בית המשפט המחוזי, כי על אף התרשמותו של בית משפט השלום מהמפקחים שהוצעו, הקושי בקביעת חלופה אינה נטועה בהם, אלא במשיב עצמו. לאור האמור, הורה בית המשפט על מעצרו של המבקש מאחורי סורג ובריא עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.
11. על החלטה זו הוגשה הבקשה שלפניי.
12. לטענת המבקש, בקשתו מעלה 'שאלה מהותית', והיא – האם ראוי שבית המשפט יסטה מהמלצת שירות המבחן מקום בו הנאשם נשלח לקבלת תסקיר מעצר בהסכמת המדינה. לטענת המבקש, יש לענות על שאלה זו בשלילה. לגופם של דברים, טוען המבקש, כי בית המשפט לא נתן משקל מספק להסכמת המשיבה לשלוח אותו לקבלת תסקיר מעצר; להמלצת שירות המבחן; לפסיקה שהוצגה לפניו; לעובדה שבית משפט השלום התרשם מחלופת המעצר שהוצעה; לתנאים המגבילים שנקבעו על-ידי בית משפט השלום; ולחלקו של המבקש בפרשה המתוארת בכתב האישום. מנגד, טוען המבקש, כי ניתן משקל ביתר לעברו הפלילי.

דין והכרעה

13. לאחר שעיינתי בבקשה, על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות, אף מבלי להידרש לתשובת המשיבה.

14. כידוע, רשות לערור לבית משפט זה על החלטות שנבחנו בערר על-ידי בית המשפט המחוזי, ב"גלגול שלישי", תינתנה במשורה, ורק במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית או ציבורית, או כאשר מתעורר חשש לאי-צדק חמור או עיוות דין (בש"פ 5876/22 אלבאז נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (22.09.2022)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות מידה אלה, ודי בכך כדי לדחותה.

15. על אף ניסיונו של המבקש לשוות נופך עקרוני לבקשתו, הרי שזו אינה מעלה כל שאלה בעלת חשיבות משפטית החורגת מעניינו הפרטני. ההלכה בדבר המשקל הניתן לתסקיר מטעם שירות המבחן ידועה היטב, כאשר נקבע לא אחת כי המלצתו אינה מהווה תחליף לשיקול דעתו של בית המשפט (ראו: בש"פ 4222/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (03.07.2022); בש"פ 267/11 מדינת ישראל נ' ברמוחה, פסקה 9 (13.01.2011); בש"פ 7848/10 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (02.11.2010); בש"פ 5309/05 צמח נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (29.06.2005)).

16. אף לגופם של דברים לא מצאתי ממש בבקשתו. בסופם של דברים, נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות סמים למיניהן. באישום 19 אף מתואר כיצד המבקש התנהל ישירות אל מול סוכן המשטרה ומכר לו סמים מסוגים שונים אותם הסתיר במחבוא בחדר האמבטיה בביתו, כאשר את אחד מן הסוגים תיאר כסם "דומה לסם האונס". אין חולק, כי העבירות המיוחסות למבקש מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים. רק בנסיבות חריגות יורה בית המשפט על שחרורו של נאשם לחלופת מעצר בעבירות מסוג זה, כאשר הנטל להוכיח כי ניתן לאיין את מסוכנותו בדרך זו מוטלת על כתפי הנאשם (בש"פ 2362/20 צלאח נ' מדינת ישראל, 12 (16.04.2020)). בית המשפט המחוזי נתן דעתו להמלצת שירות המבחן ושקל את חלופת המעצר שהוצעה, אולם סבר כי אין באחרונה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמבקש. לא מצאתי כי נפל פגם או דופי בהחלטה זו.

17. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ג בשבט התשפ"ג (14.2.2023).

ש ו פ ט